

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การลงทุนของญี่ปุ่นที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบน

ชื่อผู้เขียน นางนุชสรา ชัยเสถียร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสันต์ ศิริพุด	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรทิพย์ เรือรวิทย์	กรรมการ
อาจารย์ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 3 ประการ (1) เพื่อศึกษาจำนวนบริษัท มูลค่าการลงทุน มูลค่าการจดทะเบียน ตัดส่วนการถือหุ้นของญี่ปุ่นและแหล่งที่ตั้งเฉพาะกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (2) เพื่อศึกษาขนาดของกิจการ การนำเข้าเครื่องจักร การนำเข้าวัตถุดิบ การจ้างงาน มูลค่าการส่งออกเฉพาะการลงทุนของญี่ปุ่นที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบน และ (3) เพื่อศึกษาเหตุจูงใจที่ญี่ปุ่นตัดสินใจเข้ามาลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบน รวมทั้งปัญหาอุปสรรค แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะที่จะช่วยเสริมสร้างและรักษาระดับความน่าสนใจต่อบรรยากาศและโอกาสสู่ทางการลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบน ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์บริษัทญี่ปุ่น 35 บริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบน

ผลการศึกษาพบว่าบริษัทญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือตอนบน 35 บริษัท มีมูลค่าการลงทุนรวม 16,016.45 ล้านบาท มูลค่าการจดทะเบียนรวม 4,623.10 ล้านบาท การจ้างงานรวม 16,508 คน มีการลงทุนมากที่สุดในหมวดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า ตัดส่วนการถือหุ้นของญี่ปุ่นสูงสุดร้อยละ 100 ต่ำสุดร้อยละ 0.05 มีการลงทุนที่จังหวัดลำพูนมากที่สุด 25 บริษัท บริษัทญี่ปุ่นที่มีการลงทุนสูงสุดใช้เงิน 2,776.67 ล้านบาท ช่วงปี 2533-2540 ทั้ง 35 บริษัทได้นำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศ 6,652.91 ล้านบาท หรือร้อยละ 96.17 ของมูลค่าเครื่องจักรทั้งหมด

(6,917.97 ล้านบาท)และซื้อเครื่องจักรในประเทศเพียง 265.06 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.83 ของมูลค่าเครื่องจักรทั้งหมด เฉพาะปี 2540 ใช้วัตถุดิบ รวม 9,625.32 ล้านบาท เป็นวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ 7,984.09 ล้านบาท หรือร้อยละ 82.95 ของมูลค่าวัตถุดิบทั้งหมดและเป็นวัตถุดิบในประเทศเพียง 1,641.23 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.05 ของมูลค่าวัตถุดิบทั้งหมด การจำหน่ายในปี 2540 รวม 17,896.11 ล้านบาท เป็นการส่งออก 17,178.20 ล้านบาท หรือร้อยละ 95.99 ของมูลค่าการจำหน่ายทั้งหมดและจำหน่ายในประเทศ 717.91 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.01 ของมูลค่าการจำหน่ายทั้งหมด แหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการมาจาก 4 แหล่ง ได้แก่ เงินทุนส่วนตัวของผู้ถือหุ้น กู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ สถาบันการเงินในต่างประเทศ และบริษัทแม่หรือบริษัทในเครือ อัตราดอกเบี้ยที่นักลงทุนจ่ายมีความแตกต่างกันตามแหล่งที่มาของเงินทุน คือ อยู่ในช่วงร้อยละ 10-18 สำหรับเงินกู้ภายในประเทศ ร้อยละ 1.37-7.76 สำหรับเงินกู้จากต่างประเทศ ร้อยละ 3-9 สำหรับเงินกู้จากบริษัทแม่หรือบริษัทในเครือ ผู้บริหารสูงสุดใน 25 บริษัท หรือร้อยละ 71.43 ของจำนวนบริษัทผู้ถือหุ้นทั้งหมดมีสัญชาติญี่ปุ่น ส่วนที่เหลือ 10 บริษัทหรือร้อยละ 28.57 ของจำนวนบริษัทผู้ถือหุ้นทั้งหมดมีสัญชาติไทย มีพนักงานที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาจำนวนมากที่สุดคือ 14,260 คน หรือร้อยละ 86.38 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด(16,508 คน) มีชาวไทยปฏิบัติงานอยู่ในกลุ่มคนงานมากที่สุด 14,026 คน หรือร้อยละ 84.96 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด ชาวต่างชาติปฏิบัติงานในกลุ่มฝ่ายบริหาร/ธุรการมากที่สุด 147 คน หรือร้อยละ 0.89 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด อัตราค่าจ้างแรงงานไทยโดยเฉลี่ยรายเดือนอยู่ในช่วง 7,001-9,000 บาท รายวันเฉลี่ยอยู่ในช่วง 141-150 บาท วิธีการจำหน่ายสินค้ามี 19 บริษัท หรือร้อยละ 54.29 ของจำนวนบริษัททั้งหมดส่งออกสู่บริษัทแม่ ส่วนที่เหลือ 16 บริษัท หรือร้อยละ 45.71 ของจำนวนบริษัททั้งหมดจำหน่ายคลื่นหลายวิธีทั้งส่งออกไปยังบริษัทแม่ ส่งออกโดยตรง ส่งออกทางอ้อมและขายในประเทศ เหตุจูงใจที่ญี่ปุ่นเลือกลงทุนในเขตภาคเหนือตอนบนเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ เลือกลงเพราะทำเลที่ตั้ง(ร้อยละ 21.13) แรงงานไทยมีมากและหาง่าย(ร้อยละ 16.90) ค่าจ้างแรงงานถูก(ร้อยละ 13.38) มีนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือและเขตส่งออก(ร้อยละ 12.68) การคมนาคมขนส่งสะดวก (ร้อยละ 11.97) การได้รับสิทธิพิเศษสูงสุด ในเขต 3 (ร้อยละ 11.27) ระบบสาธารณูปโภค(ร้อยละ 4.93) มีด่านศุลกากร(ร้อยละ 4.22) และอื่น ๆ (ร้อยละ 3.52) ส่วนปัญหาอุปสรรคที่บริษัทผู้ลงทุนพบเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ เกิดจากปัญหาแรงงานไทย(ร้อยละ 17.74) ปัญหาเศรษฐกิจ(ร้อยละ 17.21) ปัญหาจากอัตราแลกเปลี่ยน(ร้อยละ 15.05)ระบบสาธารณูปโภค(ร้อยละ 13.98) การให้บริการจากหน่วยงานของรัฐ(ร้อยละ 12.90) เครื่องจักร/วัตถุดิบ(ร้อยละ 9.68) การตลาด(ร้อยละ 7.53) และแหล่งที่ตั้ง(ร้อยละ 5.91)

Independent Study Title:	The Japanese Investment under the Board of Investment Promotion in the Upper North of Thailand	
Author	Mrs. Nusara Chaisatien	
M. Econ.	Economics	
Examining Committee:	Assistant Prof. Vasant Siripool	Chairman
	Assistant Prof. Porntip Tianteerawit	Member
	Lecturer Tanes Sriwichailamphan	Member

Abstract

The objectives of this study were (1) to study the number, amount of registered capital, Japanese share holder ratio, and the location of the companies received investment promotion; (2) to study the size, machine imports, raw material imports, number of employees, and the value of exports of Japanese companies received investment promotion in the upper northern region; and (3) to study the reasons why Japanese investors decided to invest in the upper northern region, the investment obstacles they encounter, measures and proposals to help the promotion and maintainance the level of investor interests and opportunities in the upper northern region. Data used in this study was acquired by using questionnaire to interviews 35 Japanese companies which have received investment promotion privileges for investment in the upper northern region of Thailand from the Board of Investment (BOI).

The results of this study found that the 35 promoted Japanese companies in the upper northern region had a total amount of invested capital of 16,016.45 million Baht and a total amount of registered capital of 4,623.10 million Baht, employed a total of 16,508 employees. The greatest amount of capital was invested in the electronics industry. The Japanese share holder ratio varied between 0.05% and 100%. Lamphun province had the largest amount of 25 promoted Japanese companies invested in the area. The largest amount of investment was the company which invested 2,776.67 million Baht. During the period of 1990-1997, all 35 companies imported 6,652.91 million Baht or 96.17% of the total value of machines(6,917.97 million Baht)

and purchased only 256.06 million Baht or 3.83% of domestic machines. In 1997 these companies spent 9,625.32 million Baht for raw materials of which 7,984.09 million Baht or 82.95% of the total value of materials was imported and only 1,641.22 million Baht or 17.05 % was purchased domestically. Total sales in 1997 was 17,896.11 million Baht of which 17,178.20 million Baht or 95.99% was exported and only 717.91 million Baht or 4.01% was sold domestically. The Japanese investment capital came from 4 sources i.e. shareholder's own personal capital, domestic and international financial institutions, and parent companies or business groups. Interest rates paid by the investors varied according to the source of capital, it were between 10-18% for capital borrowed from domestic financial institutions, 1.37-7.76% for capital borrowed from international financial institutions, and 3-9% for capital borrowed from parent company or business group.

The top managers of 25 companies(or 71.43%) out of the total 35 were Japanese. The remaining 10 companies(or 28.57%), the top managers were Thai. In regards to employees, 14,260 people out of the total 16,508(or 86.38%) finished lower than diploma, was majority of employees, 14,026 employees(or 84.96%) were Thai. Most of the 147 people(or 0.89) % of foreign employee worked at management and administration level, The average Thai wage rate was 7,001-9,000 Baht per month for salaried employees, and 141-150 Baht per day for non-salaried employees.

In regards to sales methods, 19 companies(or 54.29%) exported to their parents' companies, while the remaining 16 companies(or 45.71%) exported to their parents' company, and exported directly and indirectly to the domestic consumer markets.

The reasons why Japanese investors invested in the upper northern region could be ranked as follows : location(21.13%), large Thai labor pool(16.90%), low labor cost (13.38%), Northern Industrial Estate and Export Zone(12.68%), convenient transportation(11.97%), investment privileges for investing in zone 3(11.27%), utility system(4.93%), customs (4.22%).and others(3.52%).

Problems and obstacles faced by investors could be ranked of follows : Thai labor(17.74%), economic problems(17.21%), exchange rate problems(15.05%), public utilities (13.98%), service rendered by government agencies(12.90%), machine and raw materials(9.68%), marketing(7.53%) and location(5.91%).